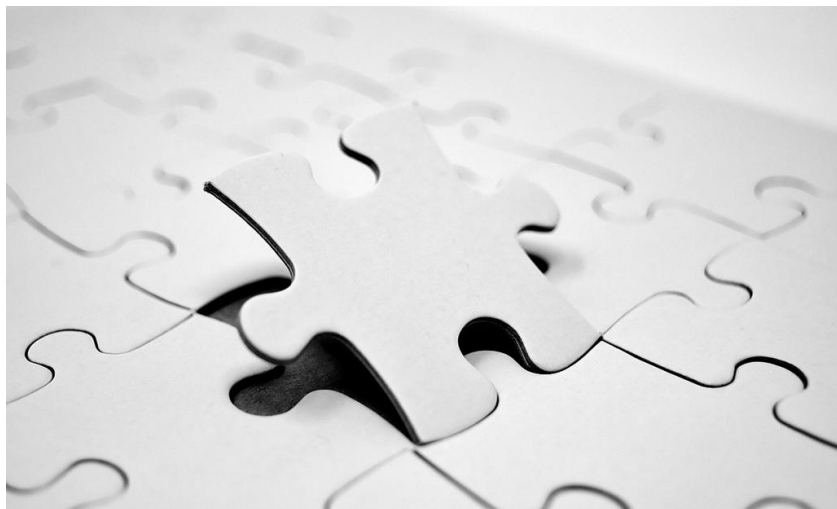

ZBOROVÝ ČASOPIS

Cirkevného zboru ECAV na Slovensku Kraľovany
ročník VII. číslo 2. rok 2023

Téma: *Malá časť veľkého celku*

SLOVO NA ÚVOD

Príroda vôkol nás sa už pomaly prebúda zo zimného spánku. Oblieka si pestrejšie šaty, na ktorých sa objavujú malé nenápadné hlavičky prvých jarných kvietkov. Veselým spevom sa ozývajú aj prví okrídlení poslovia jari. A aj jarný vánok je úplne iný ako ten jeho mocnejší brat – zimný vietor, ktorý občas až nepríjemne narážal do nás.

Všetko je zrazu iné. A do tohto „nového“ sveta vám prinášame nové číslo zborového časopisu nášho cirkevného zboru, ktorý vychádza ako občasník.

Toto číslo je venované Veľkej noci. Nebudeme na veľkonočné sviatky pozeráť len ako na jeden veľký celok, na famózny Boží čin obete, lásky, záchrany. Ale spoločne si všimneme aj malé časti, ktoré tvoria tento veľký celok. Veď aj my sami sme časti niečoho veľkého.

Naším najmenším prinášame ich tradičné okienko. Na ďalších stránkach nájdete kúsok z poézie i prózy, tip na jednoduchú dekoráciu i dobrú knihu, niekoľko odporúčaní z Božej lekárne, správu z tohtoročného zborového konventu a veľa iného.

Teda nechajte sa štekliť lúčmi jarného slnka a čítajte ďalej.

Otázky

kto záhradám dal kvety,
kto vôňu kvetom dal,
kto poznať dal mi svety,
kto silu vetrom dal,

kto napája smäď polí,
kto spev dal Ionu dolín,
kto suchým ústam nalial mok,
kto pustil pstruha na potok,
kto horským riečkam čistí hlas,
kto ránam poslal prvý jas,
kto slnce dal na oblohu,
kto rozdal krásu premnohú,
kto zapáliť dal svetlá hviezd,
kto krásnu bolesť dal mi niesť,
kto myslieť dal a cítiť, žiť,
kto v porážke dal zvíťaziť,
kto dal znať pravdy tvrdý bič,

kto toľko dáva, nechce nič,
len aby vzal si k srdcu kľúč
a vedel si ho otvoriť.

Kto je to? Človek? Človek nie,
je prachom jeho telo.
napínam zmysly, pozerám:
a Božie vidím dielo.

(autor: Daniel Šovc)

Kázeň slova Božieho

„Keď po niekoľkých dňoch znova prišiel (Ježiš) do Kafarnaumu a rozchýrilo sa, že je doma, zhromaždilo sa toľko ľudí, že už ani pred dvermi nebolo miesta. A On zvestoval im slovo. Vtedy prišli k Nemu s ochrnutým, ktorého niesli štyria. A keď ho pre zástup nemohli priniesť až k Nemu, preborili strechu (domu), v ktorom bol, a otvorom spustili lôžko, na ktorom ochrnutý ležal. Keď Ježiš videl ich vieru, povedal ochrnutému: Synu, odpúšťajú sa ti hriechy! Sedeli tam aj niektorí zákonníci a premýšľali v srdciach: Čo tento hovorí? Rúha sa! Ktože môže odpúšťať hriechy, ak len nie Jeden, Boh? Ježiš hneď zbadal v duchu, že takto premýšľajú, a povedal im: Prečo tak zmýšľate v srdciach? Čo je ľahšie, povedať ochrnutému: Odpúšťajú sa ti hriechy - a či povedať: Vstaň, vezmi si lôžko a choď? Ale aby ste vedeli, že Syn človeka má moc odpúšťať hriechy na zemi - hovorí ochrnutému: - Vravím ti, vstaň; vezmi si lôžko a choď domov! A on vstal, hneď si vzal lôžko a vyšiel pred všetkými, takže všetci zostali ako bez seba a zvelebovali Boha hovoriac: Nikdy sme nevideli nič podobné!“ (Evanjelium podľa Marka 2,1-12)

Pred jedným kostolom visel veľký plagát a na ňom bolo napísané: Ježiš je odpoveď. A pod ten plagát niekto rukou dopísal: Ale aká je otázka? Kresťanstvo je niekedy obviňované z toho, že dáva odpovede na otázky, ktoré sa nikto nepýta. To je niečo podobné, ako keby vás svrbel chrbát a niekto by vás poškrabal na hlave. Takto sa niektorí pozerajú na kresťanstvo a na kresťanov. Že sa snažia poškrabať ľudí tam, kde ich to v skutočnosti nesvrbí. Že dávajú odpovede na otázky, ktoré ľudí nezaujímajú a ktoré ľudia ani nekladú.

No a tento náš prečítaný príbeh, akoby dával za pravdu všetkým týmto kritikom. Pred Ježišom tu leží chorý, strápený, zúbožený, ochrnutý človek. A Ježiš ako keby úplne prehliadol jeho bolesť, jeho trápenie, jeho potrebu – začne s ním hovoriť o hriechoch, o odpustení. Zdanlivo ho začne škrabať tam, kde ho to nesvrbí. Zdanlivo tu Ježiš dáva odpoveď na otázku, ktorú sa tento muž nepýta. No je to naozaj tak?

Priblížme si trochu situáciu. Nachádzame sa v 1. storočí v Palestíne v mestečku, ktoré sa volá Kafarnaum. Pravdepodobne to bol učeník Peter, ktorý Ježiša prijal pod svoju strechu a poskytol Mu nocľah. Lenže Ježišova prítomnosť v tomto dome sa veľmi rýchlo rozkrikla a o chvíľu sa tam zhromaždí veľký zástup. Prečo? Preto, lebo Ježiš nie je hocikto. Ježiš v tom čase je už veľmi populárna osobnosť. Rozniesla sa o ňom správa a chýr, že je veľký uzdravovateľ, že káže spôsobom, akým ešte nikto pred Ním nekázal. A tak tu o chvíľu vidíme hlavu na hlave. Miesta je málo, ľudí je veľa. A všetci sa tlačia dnu, aby počuli Ježiša.

Koho by sme v tom zástupe našli? Našli by sme tam ľudí, ktorí prišli hľadať pomoc pre seba. Nie Ježiša, ale pomoc. Prišli tam ľudia, ktorí prišli hľadať úľavu. Čakajú, že Ježiš im poskytne úľavu. Prišli tam zvedavci. Ľudia, ktorí boli zvedaví, či sa tam neodohrá nejaká senzácia. Či nebudú svedkami nejakého zázračného uzdravenia. Boli tam aj Ježišovi kritici, ktorí striehli na to, či Ježiš bude kázať pravoverne. A potom tam boli náhodní okoloidúci. V zástupe vždy nájdete rôzne typy ľudí a poslucháčov. Aj my sme dnes tu takým zástupom. Aj dnes by sme tu našli rôzne typy poslucháčov.

A čo robí Ježiš? Ježiš káže. Hovorí ľuďom o Bohu, o Božej vláde, ako je to v skutočnosti medzi Bohom a človekom. No a v tom sa na scéne objavujú štyria muži. Na nosidlách nesú

svojho ochrnutého priateľa. Zástup si týchto ľudí ani nevšíma. A tak čítame o tých štyroch mužoch, že pre zástup sa nemohli priblížiť k Ježišovi. Pre zástup. Smutné. Tí, ktorí počúvajú Ježiša, sa stávajú prekážkou pre tých, ktorí sa chcú stretnúť s Ježišom, a ktorí Ježiša tak bytostne potrebujú.

Aj my môžeme byť takou prekážkou pre druhých. Môžeme ňou byť pre našu ľahostajnosť, pre našu nevšímavosť, pre naše pokrytectvo. Kolkokrát to zaznieva zo strany sveta. Cirkve je plná pokrytcov. Veľmi smutné, ak ľudia okolo Ježiša sa stávajú zástupom, ktorý je prekážkou druhým k tomu, aby sa mohli stretnúť s Ježišom.

Títo štyria sa však rozhodnú pre radikálne riešenie. Rozoberú strechu a spustia svojho ochrnutého priateľa rovno k Ježišovým nohám. A čo Ježiš? Čítame tam jednu zaujímavú vec. A Ježiš videl ich vieru. A to je prekvapujúce. Vari vieru vidieť? Nie je viera niečo veľmi vnútorné, skryté, niečo, čo je len medzi mnou a Bohom? Nie. Viera je síce osobná záležitosť, ale nikdy nie je súkromná a skrytá záležitosť. Pravú vieru totiž vidieť. Ak sa viera neprejavuje navonok, verejne, viditeľne – tak je to mŕtva viera.

Títo štyria vedia jedno. My nemôžeme pomôcť nášmu priateľovi. Pomôcť mu môže jedine Ježiš. Ale my mu môžeme pomôcť v tom, aby sa stretol s Ježišom. A tak urobíme všetko preto, aby sa s Ním stretol. Žiadne prekážky nás neodradia. Ani ten ľahostajný, nevšímavý zástup. A tak sa i stalo.

Prekvapujúca viera. Nečítame tu o viere zástupu. O viere tých, ktorí sa tlačia okolo Ježiša a počúvajú Jeho slovo. Čítame tu o viere týchto štyroch priateľov. Nie je toto i naše poslanie? Pomáhať ľuďom v tom, aby sa stretli s Ježišom? Ja nedokážem ľuďom pomôcť. Pomôcť im môže jedine Ježiš. Ale ja môžem pomôcť ľuďom v tom, aby sa s Ježišom stretli.

Keď Ježiš videl ich vieru, povedal tomu ochrnutému: *Synu, odpúšťajú sa ti hriechy.* Všetci čakajú uzdravenie a Ježiš miesto toho zvestuje odpustenie. No a tu sa k slovu dostanú naši kritici. Toto je to, čo sme vám hovorili. Tu je človek so svojou bolesťou, so svojim trápením. A Ježiš úplne prehliadne jeho potrebu, ako keby ju ani nevnímal. A chce ho len odbaviť nejakými zbožnými rečami o hriechu a o odpustení. Ale veď to nie je to, čo ten človek potrebuje. Vidíte? Kresťanstvo dáva odpovede na otázky, ktoré sa nikto nepýta. Ale neprináša skutočné riešenie pre život človeka.

Prečo teda Ježiš začína odpustením? Preto, lebo On pred sebou nevidí v prvom rade chorého človeka, ale hriešneho človeka. Boh nás vidí ako ľudí, ktorí žijú pokrivený život. Život, ktorý sa míňa svojho cieľa. Vidí nás ako ľudí, ktorí žijú tak, ako keby Boha nebolo. Ježiš nás vidí ako ľudí, ktorí pre svoj hriech stoja pod Božím hnevom. Pod Božím odsúdením. Ježiš vidí, že našou najväčšou hrozbou nie je choroba, ale hriech. Choroba nás môže poslať do hrobu. Ale hriech nás môže poslať do pekla. Ježiš vidí, čo nám hrozí, ak sa niečo nezmení medzi nami a Bohom. A preto On začína našim vzťahom s Bohom. Lebo ak náš vzťah s Bohom je chorý, potom všetko v našom živote je choré.

Ježiš začína problémom, ktorý síce nevidieť a necítiť, ale ktorý je oveľa vážnejší než ten, ktorý vidieť a cítiť. Toto je rozdiel medzi chorobou a hriechom. Choroba je viditeľná, je pociťovaná potreba. Ale hriech necítiť. Hriech nebolí.

Viete ktoré choroby sú najnebezpečnejšie? Tie, ktoré na začiatku nebolia. Rakovina. Zo začiatku nebolí. A preto je taká nebezpečná, že vás bolesť na ňu neupozorní. A keď vás už

upozorní, väčšinou je neskoro. Hriech je choroba, ktorá nebolí. Nič vás na ňu neupozorní. Ale Ježiš vás na ňu upozorní. A to je to, čo aj v tomto prípade robí. Nezačína uzdravením. Ale začína odpustením.

Teraz sa k slovu dostávajú zákonníci. A tí vo svojom srdci rozmýšľajú. „*Čo tento hovorí? Rúha sa! Kto môže odpúšťať hriechy ak len nie Jeden, Boh?*“ Rúha sa! Za rúhanie v židovskom národe bol trest smrti. A tu už máme zárodok toho budúceho konfliktu medzi Ježišom a predstaviteľmi židovského národa. Zárodok toho konfliktu, ktorý nakoniec skončí Ježišovou smrťou. Jeho ukrižovaním. Už na tento príbeh dopadá tieň kríža. Rúha sa! Je Hoden smrti. Kto môže odpustiť hriechy okrem Jedného, Boha? A majú pravdu. Nikto ti nemôže odpustiť hriechy, žiaden človek. Nemôžeš si ich odpustiť ani ty sám. Odpustiť nám môže jedine Boh, voči ktorému sme sa prevínili.

No a čo teraz Ježiš? On číta v srdciach svojich kritikov, vie, že takto rozmýšľajú a tak hovorí: „*Prečo tak zmýšľate v srdciach. Čo je ľahšie, povedať ochrnutému: Odpúšťajú sa ti hriechy – a či povedať: Vstaň vezmi si lôžko a chod?*“

Čo je ľahšie povedať? Odpúšťam ti, alebo uzdravujem ťa? Zdanlivo je ľahšie povedať to, čo nevidieť. Čo sa nedá skontrolovať. Ako skontrolujete odpustenie? To sa nedá skontrolovať. To sa ľahko povie: Odpúšťam ti. Ale povedať – uzdravujem ťa – to je oveľa ťažšie, lebo to sa dá skontrolovať. Keď poviem vstaň a chod – uzdravujem ťa – tak hneď všetci môžu skontrolovať, či sa tak stalo, alebo nie. V očiach všetkých prítomných bolo ľahšie povedať – odpúšťam ti – ako uzdravujem ťa. A preto Ježiš robí to, čo v očiach toho zástupu je ťažšie. Hovorí tomu ochrnutému: „*Vstaň, vezmi si lôžko a chod domov*“. A on vstal a pred očami všetkých odchádza ako uzdravený muž.

Ježiš robí to, čo je v očiach druhých ťažšie. To, čo sa dá hneď skontrolovať. Uzdravuje. A tým, čo je v očiach druhých ťažšie, potvrdzuje to, čo je v ich očiach ľahšie. Ak platí uzdravenie, tak potom platí aj odpustenie.

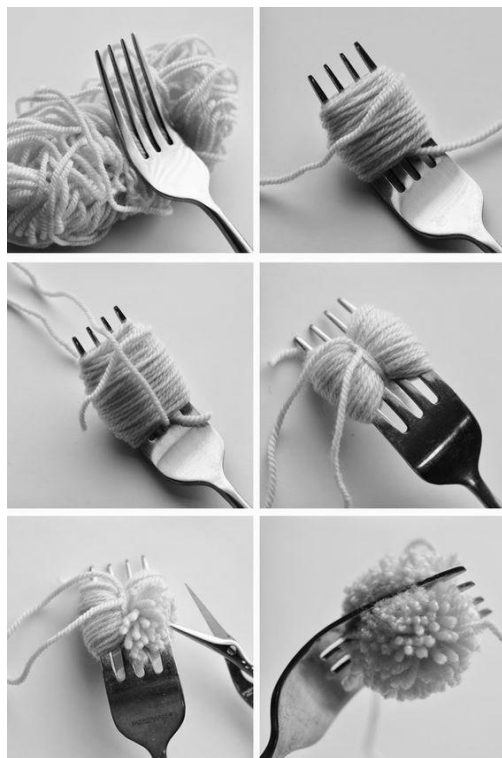
No ale tu je ešte iná otázka. Nie, čo je ľahšie. Ale čo je ťažšie. Čo je dôležitejšie. Nato, aby Ježiš niekoho uzdravil, nemusel zomrieť. Uzdravovať mohol a aj uzdravoval i bez kríža. Ale na to, aby Ježiš mohol odpustiť, musel zomrieť. Pretože Biblia hovorí: *Bez vylatia krvi niet odpustenia hriechov.* Nieкто musel zomrieť, aby nám mohlo byť odpustené. A ten niekto bol Ježiš. A On tu o sebe hovorí: „*Aby ste vedeli, že Syn človeka má moc odpúšťať hriechy na zemi*“. Takúto moc má Ježiš. Odpustiť hriechy na zemi. A čo On urobí tu na zemi teraz v prítomnosti, to platí i pre večnosť. Čo On urobí raz, platí navždy. Tu na zemi i potom vo večnosti.

No dobre, ale čo tie naše ostatné problémy? Keď Ježiš nielen odpúšťa, ale aj uzdravuje tohto ochrnutého, tým Božie slovo hovorí: Jemu nie sú ľahostajné ani tie naše pozemské trápenia, problémy, s ktorými žijeme a s ktorými prichádzame k Nemu. On ich chce niesť spolu s tebou. Možno nebudeš už zdravý. Možno nebudeš už úspešný. Možno sa nedá všetko do poriadku. Ale jedno môžeš vedieť. Už na nič vo svojom živote nebudeš sám. Pretože je tu Ježiš, ktorý stavia na nohy. Tak ako postavil na nohy tohto ochrnutého. Vstaň a chod'. Aj ty môžeš vstať a odísť z tohto miesta a vedieť: Ja už na nič v živote nemusím byť sám. Lebo je tu so mnou Ježiš. Ktorý stačí na každú potrebu a bolesť môjho života. Amen.

(autor: br. farár Ján Solivajs)

TVORIVÉ DIELNE:

Vlnené kuriatka

Pomôcky

- vidlička
- žltá vlna
- nožnice
- lepidlo
- nalepovacie 3D oči, čierna vlna alebo čierne korenie
- oranžová vlna alebo chlpatý drôtik

Postup

1. Na vidličku namotáme potrebné množstvo vlny.
2. Koniec vlny prevlečíme cez strednú medzeru na vidličke, obtočíme namotanú vlnu, pevne utiahneme, spravíme uzlík a zvyšok vlny odstriháme.

3. Prestriháme namotanú vlnu po bokoch vidličky a telo kuriatka je hotové.
4. Nalepíme oči, zobáčik a nožičky.
5. Vyrobit si kuriatka a posadíme ich do pripraveného košíka s maľovanými vajčkami alebo do veľkonočnej trávičky (v miske zasadený jačmeň siaty).

Zamyslenie

„No vďaka Bohu, že hoci ste boli otrokmi hriechu, zo srdca ste sa podriadili tomu učeniu, do ktorého ste boli uvedení, a oslobodení od hriechu stali ste sa služobníkmi spravodlivosti.“
(List Rímskym 6,17-18)

Všetky lode, ktoré pristanú na brehu milosrdenstva, zdvihli kotvy v prístave hriechu. Musíme začať tam, kde začína Boh. Kým nepochopíme, čo sme zač, nemôžeme oceniť milosť. Sme rebeli. Sme ako Barabáš. Rovnako ako on si zaslúžime zomrieť. Obklopujú nás štyri väzenské múry, ktoré zhrubli od strachu, urazenosti a nenávisti. Väzní nás naša minulosť, prízemné rozhodnutia a povýšenecká pýcha. Uznali nás vinnými.

Sedíme na podlahe zaprášenej cely a čakáme na poslednú chvíľu. Zvuk krokov nášho kata sa dunivo odráža od kamenných stien. S hlavou medzi kolenami odmietame pozerať sa, ako vchádza do cely, nepozerali naňho, keď prehovorí. Vieme, čo povie: „Je čas, aby ste splatili hriechy.“ No počujeme niečo iné: „Môžete ísť. Namiesto vás vzali Ježiša.“

Dvere sa roztvoria a strážnik zrukuje: „Vypadnite!“ Zrazu sme vonku, zalievajú nás lúče ranného slnka, okovy sú preč, hriechy odpustené a my ohromne uvažujeme: Čo sa práve stalo?

Nastal okamih milosti.

(autor: Max Lucado, z knihy: Boh je s vami každý deň – zamyslenia na 365 dní)

OKIENKO PRE DETI

Úloha č. 1:
Nájdí 8 rozdielov.

Úloha č. 2:
Uhádni hádanku.

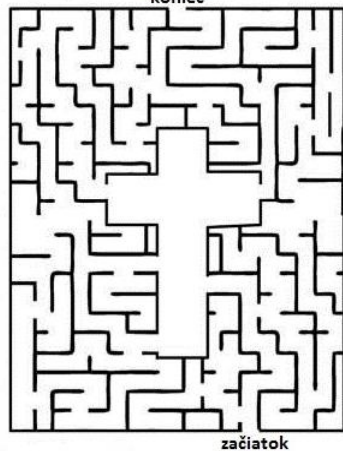
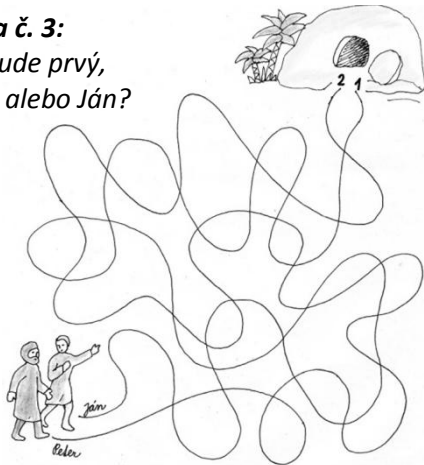
Biely kvietok zvončekový
dvierka k jari pootvorí.
Na byľočke snežná vločka
vo vázičke mamu počká.
Čo je to?

(akneižens)

Úloha č. 4:
Nájdí správnu cestu.

Úloha č. 3:
Kto bude prvý,
Peter alebo Ján?

Téma:

MALÍ ĽUDIA VO VEĽKOM VEĽKONOČNOM PRÍBEHU

Veľakrát sa nám stáva, že prehládame malé, zdanlivo nepodstatné veci. Zabúdame, že malé veci tvoria tie veľké, dôležité. Ale žiaľ, nie je to tak len s vecami. Niekedy aj niektorí ľudia sa stávajú pre nás neviditeľnými. Prehládame ich názory, ich pocity, ich túžby, ich potreby, ich prítomnosť, ich blízkosť, prehládame ich existenciu, jednoducho ich celých.

Teraz sa pozrieme na tri osoby z veľkonočného príbehu, ktoré pri čítaní mnohí ľudia prehliadajú, pri spomínaní na tie udalosti na nich zabúdajú. Lebo napriek tomu, že sa vo veľkonočnom príbehu objavili len tak na krátko, sú dôležitou súčasťou toho diania. Tak ako každý jeden z nás je dôležitou súčasťou veľkého Božieho plánu.

Malchos (Evanjelium podľa Jána 18,10)

„Tu Šimon Peter, ktorý mal meč, tasil ho a udrúc veľkňazovho sluhu, odťal mu pravé ucho. Ten sa menoval Malchos.“

Malchos bol sluha veľkňaza Kaifáša. Bol tak mnohými neviditeľný, že zo štyroch evanjelistov jedine Ján poznal a zapísal jeho meno. V očiach mnohých bol človekom bez hodnoty... A predsa sa objavil uprostred toho najdôležitejšieho diania. Predsa sa stal súčasťou Božieho plánu.

Keď prišli vojaci so zástupom v noci zo štvrtka na piatok do Getsemanskej záhrady, aby zajali Pána Ježiša, učeník Peter zbrklo vytiahol meč a odsekol Malchosovi ucho. Myslel, že tým gestom vystraší zhromaždený zástup vojakov, že ochráni svojho Majstra. Ale Pán Ježiš o ochranu neprosil, On o takýto zásah nežiadal, ba dokonca On o takýto zásah ani nestál.

Pán Ježiš Petra napomenul, aby odložil meč a následne sa Malchos stal posledným človekom, ktorého Pán Ježiš pred svojou smrťou uzdravil. Pán Ježiš svojim dotykom uzdravil Malchosove ucho. A to aj napriek tomu, že stál na tej „druhej“ strane. Prišiel predsa s tými, ktorí zajali Pána Ježiša. Ale pre Pána Ježiša bol aj tak vzácný. Pre Pána Ježiša bol aj tak hodný milosti a pomoci. Ako ty i ja.

Mládenc s plachtou (Evanjelium podľa Marka 14,51-52)

„A šiel za Ním mládenec, majúc len plachtu na holom tele; aj toho zlapali. Ale on, pustiac plachtu, ušiel nahý.“

Ešte na chvíľu zostaneme v Getsemanskej záhrade a pozrieme sa na ďalšiu osobu, o ktorej píše len jeden jediný evanjelista - Marek.

Po uzdravení Malchosa sa všetci učeníci Pána Ježiša dali na útek. Hoci sa predtým v ten istý večer dušovali, že by ho nikdy neopustili, a zvlášť Peter, vo chvíli zajatia nestál pri ňom ani jeden z nich.

Keď už tam nebolo ani jedného učeníka, evanjelista Marek veľmi okrajovo spomína istého mládenca.

Čo z textu vieme o ňom? Bol mladý. Ako oblečenie, alebo presnejšie môžeme povedať prekrytie jeho nahoty, mu slúžila len plachta. Nejaký čas (možno niekoľko minút) nasledoval Pána Ježiša a sledoval, čo sa v Getsemanskej záhrade dialo. Ale keď išlo do tuhého a hrozilo mu, že s Pánom Ježišom bude zajatý aj on, dal sa na útek. Tak veľmi sa snažil zachrániť si holý život, že nedbajúc na svoju nahotu, pustil plachtu a od Pána Ježiša, od vojakov, od tých udalostí utekal úplne nahý.

Tých vzdialením sa od Pána Ježiša sa snažil v tú chvíľu o svoju záchranu. A chudák ani netušil, že práve priblížením sa k Pánovi Ježišovi môže byť zachránený pre večnosť.

Pilátova žena (Evanjelista Matúš 27,19)

„Keď sedel na súdnej stolici, odkázala mu žena: Nemaj nič s tým Spravodlivým! Lebo som mnoho vytrpela dnes vo sne pre Neho.“

Objavujeme ďalšiu osobu a ďalšiu správu, ktorú nachádzame len v jednom evanjeliu. Tentoraz informáciu zapísal len evanjelista Matúš. A dvoch mužov strieda žena...

Z Getsemanskej záhrady sme sa presunuli do budovy miestodržiteľa Piláta Pontského. Pilát Pontský bol Riman, ktorý spravoval južnú časť Palestíny, ktorá sa volala Judsko.

V piatok ráno, po tom ako židovská rada viedla nočné vypočúvanie Pána Ježiša, veľkňazi a starší ľudu nariadili poviazať Pána Ježiša a odvieť ho k Pilátovi, aby vyniesol rozsudok. Pilát nebol presvedčený o Jeho vine. Niekoľkokrát si vypočul hlas ľudu i samotného Pána Ježiša.

V tom čase Pilát prijal odkaz od svojej ženy. V tom odkaze mu radila: Nemaj nič s tým Spravodlivým! Lebo vraj si veľa vo sne vytrpela pre Neho. Jej pohanke, ktorá sa údajne nikdy nestretla s Pánom Ježišom, bolo vo sne zjavené, že je Spravodlivý.

Pán Boh každému dáva poznať pravdu o sebe. Len sa musíme naučiť mlčať a pozorne počúvať tichý Boží hlas.

Keď čítame správy evanjelistov o veľkonočných udalostiach, objavujeme ďalšie a ďalšie postavy toho príbehu, ktoré stoja za našu pozornosť, ktoré sú vzácnou súčasťou nielen ich životných príbehov, ale aj tohto výnimočného príbehu nášho Spasiteľa. Tak ako súčasťou Božieho plánu spásy sme aj my - ty i ja.

RECEPT:

Kysnutý veľkonočný baránok

Suroviny

500 g	hladká múka
8 g	droždie
1 lyžica	cukor
1 lyžica	soľ
300 ml	mlieko
2 ks	žltok
50g	maslo
2 lyžice	olej

Postup

1. V teplom mlieku rozpustíme lyžičku cukru a pridáme droždie. Necháme podkysnúť.
2. Ostatné suroviny spracujeme v miske, pridáme kvások a vypracujeme hladké cesto. Necháme kysnúť cca 1 hodinu.
3. Po vykysnutí cesto rozdelíme na menšie kúsky, z ktorých vytvarujeme valček a následne tvarujeme podľa obrázka baránka.
4. Na papieri na pečenie ho necháme kysnúť ešte pol hodiny. Potom ho potrieme rozšľahaným vajcom. Oči a nos urobíme z hrozienok. Pečieme na 180 °C do zlatista.

Prajeme vám dobrú chuť!

PASTIERSKY LIST
Zboru biskupov ECAV na Slovensku
k Veľkej noci 2023

„A vstali v tú hodinu, vrátili sa do Jeruzalema a našli zhromaždených jedenástich a tých, čo boli s nimi. Títo hovorili: Vskutku, vstal Pán...“ (Lukáš 24,34-35)

Milí bratia a milé sestry,
chceme vás pozdraviť pozdravom Vzkrieseného: Pokoj Vám!

Pokoj – dar, ktorý sa v posledných mesiacoch stratil v tme nepokoja, frustrácie, sklamaní, strachu, utrpenia, bolesti a smrti. Obrovská vlna nepokoja, ktorá sa dvihla vo februári minulého roka, strháva mnohé ľudské životy, vnáša neistotu aj strach, rozdeľuje aj ničí nevinné životy. Akoby postavy pašiového príbehu ožili na scéne tretieho tisícročia a umývajú si ruky podobne ako Pilát, ktorý poznal pravdu, a predsa vydáva na smrť Nevinného. Hodnotovo pomýlený a zvedený ľud, ktorý prestal rozumieť Ježišovej ceste, si namiesto pravdy vyberá odsúdeného zločinca Barabbáša. Veľkňazi, farizeji a zákonníci, vidiac znížené referencie verejnej mienky, manipulujú dav krivými svedectvami a potvrdzujú vopred spečatený rozsudok – musí zomrieť. Dokonca aj kruh najbližších učeníkov sa pretrhol pod tlakom nepokojných udalostí a všetci Ho opustili. Nepokoj, sklamanie a rezignáciu prežívali aj dvaja učeníci, ktorí po krutých udalostiach Veľkého piatku opúšťajú spoločenstvo Jeruzalema – rozpadnutú komunitu učeníkov.

Aj dnes, zvlášť po období pandémie v našej cirkvi štatisticky konštatujeme, že mnoho učeníkov opúšťa Jeruzalem, ostáva buď doma alebo mimo spoločenstva cirkvi. Niektorých odvádzajú od viery frustrácie, pochybnosti, sklamaní. Iných zase, že prestali rozumieť podstate Kristovej cesty, iní možno podľahli lenivosti vo viere. Mnohí žijeme v rozdelení názorov, v spoločnosti politického nepokoja, kde sa referencie zmietajú v mediálnej manipulácii. Mnohí opúšťajú pravdu a lásku, milosrdenstvo aj pokoru.

Posolstvo veľkonočného rána je úžasné v tom, že Ježiš nás v našich problémoch, nepokoji a sklamaníach nenecháva samých. Kráča s nami po ceste nášho života, aj keď Ho nevidíme, alebo sme Ho prestali vnímať. Túži, aby sme nanovo porozumeli Jeho osobe, vykupiteľskej smrti aj vzkrieseniu, ich dôležitosť pre našu spásu. Učeníkov napomína, poukazuje na dôležitosť reštartu života viery – k návratu porozumenia Písmu a k spoločenstvu stola, kde sa dáva poznávať očami viery ako živý Pán, ktorý zapaľuje živú veľkonočnú vieru. Je veľmi dôležité,

aby sme vo chvíli, keď sa do života a sveta vkráda noc, cítili Pánovu blízkosť. V jej žiare sa zapaľujú srdcia a rodia sa obraty na životných cestách.

Prajeme si, aby slová učeníkov: „Či nehorelo v nás srdce...? A vstali v tú hodinu, vrátili sa do Jeruzalema. ... hovorili vskutku vstal Pán“, boli realitou aj života našej cirkvi. Návrat do spoločenstva Slova a k jednému Kristovmu stou, kde vzkriesený Pán zapaľuje oheň viery a mení realitu nepokoja na zaslúbenie: „Pokoj Vám“. Táto skutočnosť aktivizuje. Kde ľudia stretli Krista, nesedia nečinne. Chcú slúžiť v spoločenstve, do ktorého patria. Dnešná doba, bratia a sestry, potrebuje ľudí „horiacich srdc“, ktorí vyznávajú: „Vskutku vstal Pán.“

Prajeme Vám, aby ste aj počas tohtoročných sviatkov Veľkej noci mohli reálne zažiť skúsenosť biblických slov: „Tu sa im otvorili oči a poznali Ho.“

S priáním Božieho pokoja, ktorý prevyšuje každý ľudský rozum, ten nech Vás chráni a ostriha vaše srdcia, aby ste naplnení pokojom Vzkrieseného, stali sa pokojom pre dnešný nepokojný svet.

Ivan El'ko, generálny biskup ECAV
Peter Mihoč, biskup VD ECAV
Ján Hroboň, biskup ZD ECAV

PRÍBEH:

Ukradnutý diamant

Jedného dňa šiel kráľ so svojimi dvoranmi k zlatníkovi. Kým sa kráľ rozprával so zlatníkom, dvorania si prezerali šperky.

Keď z obchodu odišli, príbehol za nimi rozčúlený zlatník. Hlásil kráľovi, že mu chýba drahocenný diamant. Kráľ s družinou sa vrátil do obchodu. Poprosil zlatníka, aby doniesol krčah naplnený soľou. Potom vyzval svojich ľudí, nech každý z nich vopchá ruku do krčaha a potom ju otvorenú zase vytiahne.

Keď to všetci urobili, vysypali soľ na stôl. A pozrimeže, aj diamant tam bol.

Tento kráľ bol veľkodušný. Chcel dať zlodejovi príležitosť, aby svoj podvod napravil, a nevystavil ho verejnej hanbe.

Tak to robí aj Pán Ježiš s nami. Kým sme na zemi, môžeme vždy získať Jeho odpustenie prostredníctvom kajúcej modlitby.

(Autor: Pierre Lefevre, z knihy: Veľké pravdy v malých príbehoch)

**TO NAJDÔLEŽITEJŠIE
Z VÝROČNÉHO
ZBOROVÉHO
KONVENTU**

V nedeľu 19. februára 2023 sa konal výročný zborový konvent nášho Cirkevného zboru. **Z 272 členov cirkevného zboru bolo prítomných 20 členov s hlasovacím právom (člen cirkevného zboru nad 18 rokov).**

Po zriadení konventu zazneli **výročné správy za r. 2022**. V kňazskej správe br. farár Ján Solivajs zhodnotil duchovný život cirkevného zboru. V správe hospodárskeho výboru br. Peter Kubinda informoval o vykonaných prácach: zabezpečenie vykurovacieho dreva, uhlia, brikiet, obstaranie stojanu na bicykle, oprava steny za organom, zakúpenie 2 vstavaných skríň na faru, zateplenie a výmena podlahy v jednej miestnosti na fare, výmena okien a dverí na fare. Ses. Eva Kubindová ako predsedkyňa revíznej komisie podala správu o dokladovej a peňažnej kontrole hospodárenia. Návrh hospodárskeho výkazu za r. 2022 a návrh rozpočtu na r. 2023 predstavila ses. Katarína Okoličániová, zborová účtovníčka.

Kvôli zvyšujúcim cenám, ktoré pociťujeme všetci vo svojich domácnostiach, došlo k zvýšeniu réžijných nákladov pre chod cirkevného zboru. Preto prítomní členovia cirkevného zboru prijali uznesenie o zvyšovaní cirkevného príspevku. Teda **cirkevný príspevok pre r. 2023 je vo výške 15 Eur/člen/rok.**

Je možné ho platiť jednorázovo alebo na splátky

a/ v hotovosti: u ses. pokladníčky Eleny Babušiakovskej
presbyterovi, ktorý býva v blízkosti vašej domácnosti
v 3. nedeľu v mesiaci po službách Božích

b/ na účet: IBAN SK55 0900 0000 0003 2141 5303

- v poznámke je potrebné uviesť meno odosielateľa

Ak ste cirkevný príspevok pre tento rok v pôvodnej výške (12 Eur) už uhradili, doplatok môžete realizovať vyššie uvedeným spôsobom. Pri platbe cez účet s poznámkou: doplatok.

Veríme, že Pán Boh, ktorý nás v uplynulom roku viedol a chránil, bude nad nami i pri nás aj celý rok 2023.

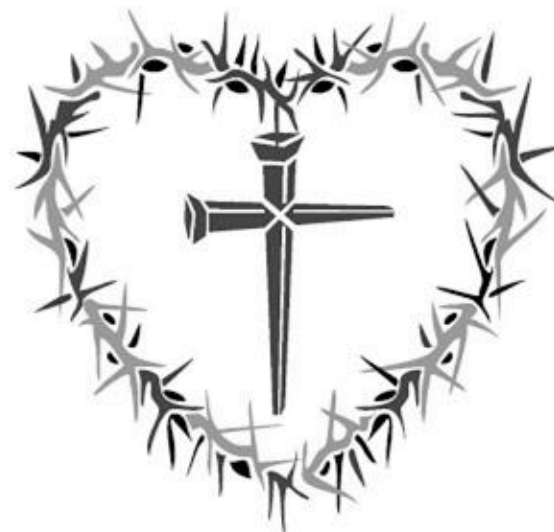
TIP na KNIHU: *Posledný pojedáč hriechov*

Prinášame vám tip na dobrú knihu, ktorá vyšla z pera Francine Riversovej. Francine je známa ako autorka kresťanských románov, napr. Vykúpená láska, Dieťa zmierenia, Šarlátová niť, Most do prístavu, trilógia V znamení leva, Tá dáma je moja. *(Všetky uvedené diela si môžete požičať na farskom úrade.)*

Román *Posledný pojedáč hriechov* nás unáša do päťdesiatych rokov 19. storočia a predstavuje nám život a zmýšľanie ľudí v Apalačských vrchoch. Je to príbeh plný lásky, napätia, hlbokých právd, ktorý ukazuje na potrebu odpustenia hriechov.

Miestni obyvatelia šíria medzi sebou mýtus, ktorý odovzdávajú z generácie na generáciu. Veria, že uprostred ich hôr žije pojedáč hriechov, ktorý im pomáha zbavovať sa hriešnych bremien. Pri smrti ich blízkeho je potrebné si nejakou obeťou nakloniť pojedáča, aby pomohol zosnulému k očisteniu z jeho hriechov.

Temné tajomstvo pojedáča hriechov a tým aj pravdu odhalí desaťročná dievčatko Cadi.

Z BOŽEJ LEKÁRNE:

Plúcnik lekársky

INÝ NÁZOV

cicalka, červené kľúče, čmelík, hvezdoš, kuroslep, medunica, modrý kľúč, plúcna zelina, urbánek, včielka, zimičie korálky, hranica

CHARAKTERISTIKA

Plúcnik lekársky je trváca bylina. Kvety sú podobné prvosenkam, ale menia farbu z červenkastej na modrofialovú. Listy sú srdcovitého tvaru a majú svetlé škvrny. Plúcnik rastie na zatienených a vlhkých miestach na okraji lesa v kríkoch alebo v lese. Kvitne od marca do mája.

VYUŽITIE

Zbiera sa vňať alebo prízemné lístky, ktoré sa vysušia.

1. MEDICÍNA

- zmierňuje dráždenie pri kašli
- napomáha odhlieňovať
- pomáha pri zápaloch močových ústrojov
- má antiseptické účinky
- pomáha pri žalúdočnom krvácaní, hemoroidoch, ale aj pri hnačke
- pôsobí protizápalovo
- podporuje zrážanlivosť krvi
- pôsobí priaznivo na liečbu lymfatických uzlín
- pomáha vylučovaniu tekutín z tela
- zvonka slúži na hojenie rána a kožných vriedkov

2. GASTRONÓMIA

- Čaj (sušené lístky a kvietky)
- Jarný šalát (čerstvé mladé lístky zmiešané s medom a citrónom)

Srdečne pozývame ...

SLUŽBY BOŽIE v CHRÁME BOŽOM v KRAĽOVANOCH

2. apríl	o 8.30 h.	Kvetná nedeľa (pašie)
6. apríl	o 16.00 h.	Zelený štvrtok (Večera Pánova)
7. apríl	o 8.30 h.	Veľký piatok (pašie)
9. apríl	o 8.30 h.	1. slávnosť veľkonočná
10. apríl	o 8.30 h.	2. slávnosť veľkonočná
	o 8.30 h.	ďalšie nedele

SLUŽBY BOŽIE na OBECNOM ÚRADE v ĽUBOCHNI

9. apríl	o 10.00 h.	1. slávnosť veľkonočná
23. apríl	o 10.00 h.	2. nedeľa po Veľkej noci

ďalšie nedele so začiatkom o 8.30 hod.

7.5., 21.5., 28.5., 11.6., 25.6., 9.7.

-----)-(-----

VYUČOVANIE NÁBOŽENSTVA

Základná škola v Ľubochni

1. stupeň	streda	o 12.05 h.
2. stupeň	streda	o 12.55 h.

KONFIRMAČNÁ PRÍPRAVA

streda o 13.40 h.

-----)-(-----

STRETNUTIE DETÍ CIRKEVNÝCH ZBOROV ORAVY

8. apríl v Istebnom

STRETNUTIE KONFIRMANDOV CIRKEVNÝCH ZBOROV ORAVY

28. apríl v Istebnom

STRETNUTIE SPEVOKOLOV CIRKEVNÝCH ZBOROV ORAVY

30. apríl v Kraľovanoch

-----)-(-----

ONLINE DISKUSIA

na tému: FOND FINANČNÉHO ZABEZPEČENIA

12. apríl o 17.00 h.

(fcb, youtube ECAV s vami)

ZOZNÁMTE SA...

Generálny dozorca je v našej Evanjelickej cirkvi a. v. najvyššia funkcia, v ktorej môže byť neordinovaný (laický) člen cirkvi. Spolu s generálnym biskupom, ordinovaným (duchovným) členom, tvoria predsedníctvo cirkvi a jej štatutárnych zástupcov.

Pri posledných voľbách bola do funkcie generálneho dozorca zvolená **Ing. RENÁTA VINCZEOVÁ**. Práve s ňou vás dnes chceme zoznámiť...

Narodila sa v Prešove. Tento rok na Smrtnú nedeľu oslavovala svoje 53. narodeniny. Detstvo i dospelosť prežila na východe. Jej rodným cirkevným zborom je Opiná, kde bola krstená i confirmovaná.

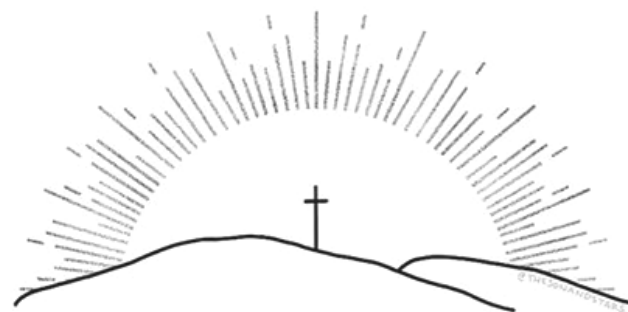
Strednú ekonomickú školu vyštudovala v Prešove. Vysokoškolské ekonomické vzdelanie absolvovala v Bratislave. Počas svojho produktívneho veku sa venovala účtovníctvu, leasingovej činnosti a v súčasnosti poisťovníctvu.

Životom kráča s manželom Viktorom. Hoci synovia Viktor a Tomáš sú už dospelí, stále s nimi prežíva ich radosti i starosti. Vo voľnom čase sa stará o dom a záhradu. Rada športuje.

Rokmi sa jej domovom stala Šaľa a cirkevný zbor Diakovce (Dunajsko-nitriansky seniorát).

V našej cirkvi pôsobila i pôsobí vo viacerých funkciách: zborová dozorkyňa, členka speváckeho zboru, členka seniorálneho presbyterstva, zástupkyňa seniorálneho dozorca a neskôr seniorálna dozorkyňa, zástupkyňa dištriktuálneho dozorca a neskôr dištriktuálna dozorkyňa, členka generálneho presbyterstva, zástupkyňa generálneho dozorca a v súčasnosti generálna dozorkyňa.

Drahí bratia a sestry, vo svojich modlitbách prosme Pána Boha, aby ses. generálnu dozorkyňu v jej službe pre našu cirkev On sám viedol, aby požehnával jej snahu a ochotu slúžiť.

Drahí bratia a sestry,

*nech **vd'ačnosť** za Kristovu obeť na kríži,
nech **pokora** nad Jeho mŕtvym telom ležiacim v hrobe,
nech **radosť** z Jeho zmŕtvychvstania
nás naplnia počas veľkonočných sviatkov
a
sú stálou súčasťou nás i našich rodín.*